

Publicerad 2018-04-30 20:46 av Bellissima

Morgonstund har kattguld i mun

Vaknar kl 5

märker att mina käka är ihopbitna så det nästan knakar

halsen svider alldeles lagom lite för att ändå släpa sig till jobbet

Det kommer att gå vägen

med ipren och eventuellt en sobril

för när ångesten slår på blir jag konstig

och kan inte möta andras blickar

Jag ska släpa mig dit och hem ikväll

och hoppas att jag kan stå upprätt

hoppas att energinivåerna inte ligger på minusstrecket

hoppas att jag inte vill dö hellre än leva

bara för att jag är mer trött

än vad en ofrisk människa klarar av

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bellissima med Poeter.se id #24470 innehar upphovsrätten